

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca- Doneva
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Biroul migrație și azil,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de către Abu Krenat Ali împotriva Biroului migrație și azil, terț Serviciul de
Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și anularea
măsurii declarării persoanei indezirabile,

împotriva deciziei din data de 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-au respins cererile de apel declarate de către Biroul migrație și azil și Serviciul
de Informații și Securitate împotriva hotărârii din data de 03 februarie 2020 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 15 iulie 2019 avocatul Radion Bordian, în interesele lui Abu Krenat Ali, a
depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului migrație și azil, prin
care a solicitat anularea deciziei nr. 13 din 10 iunie 2019 privind declararea lui Abu
Krenat Ali ca persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova, pe o perioadă
de 05 ani și anularea măsurii declarării persoanei indezirabile. (f.d. 3-7)

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Radion Bordian, în
interesele lui Abu Krenat Ali, a menționat că ultimul este cetățean al Israelului, a
venit în Republica Moldova în anul 2016 pentru a efectua studii de învățământ
superior în domeniul medicinei. În perioada 2016-2017 a făcut studiile prealabil de
limbă română, secția pregătire, iar începând cu anul 2017 a fost înmatriculat la
USMF. De la venirea lui Abu Krenat Ali în Republica Moldova, acesta a fost luat
oficial la evidență, fiindu-i eliberat și permisul de ședere nr. B41034297, care urma să
expire la 23 octombrie 2020. În toată perioada aflării lui Abu Krenat Ali pe teritoriul
Republicii Moldova, acesta s-a caracterizat doar pozitiv, nu a încălcat legile țării, nu a
fost atras la răspundere penală sau contravențională pentru careva acțiuni ilegale.

La 10 iunie 2019 Biroul migrație și azil a emis decizia nr. 13, prin care
cetățeanul Israelului, Abu Krenat Ali, născut la xxxxx s-a declarat persoană
indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova pe o perioadă de 5 ani. În aceeași zi,
Abu Krenat Ali a fost scos sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova.

Avocatul Radion Bordian, în interesele lui Abu Krenat Ali a menționat că la baza emiterii deciziei nr. 13 din 10 iunie 2019, Biroul migrație și azil s-a călăuzit de prevederile art. 55 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În opinia reprezentantului recurentului concluzia autorităților competente ale statului cu privire la faptul că Abu Krenat Ali a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință exista indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică, este una neîntemeiată, nemotivată și fără careva suport juridic și faptic, deoarece ultimul nu a comis niciodată asemenea fapte.

La baza emiterii deciziei contestate a stat un simplu fapt și anume că pe pagina de Facebook a lui Abu Krenat Ali au apărut niște postări-distribuiți cu fotografia unei persoane și mențiunea că este o persoană periculoasă, postări care nu au fost făcute de către el, dar au fost operate prin metode tehnologico-informaționale ilegale și neautorizate de către alte persoane, ori în baza cărorva viruși informaționali. Despre aceste postări Abu Krenat Ali a fost informat de către prieteni de ai săi, cărora le-a confirmat că nu cunoaște despre nici o postare și că el nu a făcut asemenea postări.

Avocatul Radion Bordian, în interesele lui Abu Krenat Ali a indicat că autoritățile polițienești nu i-au oferit lui Abu Krenat Ali posibilitatea și măcar cel mai scurt termen posibil, pentru ca acesta să aducă argumente în vederea dezmințirii informației și dezvinovățirii sale. Mai mult, pare foarte dubioasă concluzia de a fi declarat persoană indezirabilă, fără ca până la aceasta Abu Krenat Ali să nu fie atras măcar la răspundere contravențională sau de altă natură pentru careva acte sau acțiuni ilegale concrete, cu care să fie făcută legătură cauzală cu concluzia că acesta prezintă pericol securității și ordinii publice a Republicii Moldova.

Reprezentantul recurentului a susținut că autoritățile statului Republica Moldova nu i-au asigurat lui Abu Krenat Ali realizarea dreptului său la libertate și siguranță, la fel nu i-au garantat dreptul de a cunoaște pe ce motiv este declarat indezirabil, nu i-a fost acordat nici cel mai scurt timp pentru a putea contesta în instanța de judecată decizia emisă în privința sa și pentru a putea să-și aducă probele ce îi confirmă poziția de apărare, deoarece a fost scos de pe teritoriul țării chiar în ziua emiterii deciziei nr. 13 de către Biroul migrație și azil.

Avocatul Radion Bordian, în interesele lui Abu Krenat Ali a mai menționat că fiind declarat indezirabil pe o perioadă de 5 ani pe teritoriul Republicii Moldova, în baza unei decizii arbitrare și total nemotivate Abu Krenat Ali a fost pus în situația imposibilității finisării studiilor la facultatea de medicină a USMF, de acces la actele sale depuse la această facultate, toate acestea îngrădindu-i dreptul său la studii și la libera alegere.

De asemenea, a menționat că Abu Krenat Ali nu a avut posibilitatea fizică de a contesta decizia nr. 13 din 10 iunie 2019, deoarece a fost scos din țară în aceeași zi, nereușind să încheie contract de asistență juridică cu un avocat. Realizarea dreptului de a fi asistat de un avocat, Abu Krenat Ali a materializat-o la data de 13 iunie 2019, când a semnat mandatul apărătorului său ales Radion Bordian, care a adresat Biroului migrație și azil o cerere prin care a solicitat să fie informat în ce temei legal și pe suportul căror decizii, Abu Krenat Ali a fost expulzat de pe teritoriul Republicii Moldova în țara sa de origine Israel.

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani prin încheierea din 02 septembrie 2019 a dispus atragerea în proces a Serviciului de Informații și Securitate în calitate de persoană terță. (f.d. 31)

Prin hotărârea din data de 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Bordian Radion, în interesele reclamantului Abu Krenat Ali, s-a anulat decizia Biroului migrație și azil nr. 13 din 10 iunie 2019 privind declararea lui Abu Krenat Ali ca persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova pe o perioadă de 5 ani, s-a obligat Biroul migrație și azil să anuleze măsura declarării străinului Abu Krenat Ali în calitate de persoană indezirabilă, cu consemnarea acestui fapt în Sistemul informațional integrat automatizat „Migrație și azil”. (f.d. 66,73-77)

Hotărârea din data de 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani a fost contestată în termen atât de către Serviciul de Informații și Securitate, cât și de Biroul migrație și azil. (f.d. 71,79-81)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 21 octombrie 2020 a respins cererile de apel declarate de către Biroul migrație și azil și Serviciul de Informații și Securitate împotriva hotărârii din data de 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d.106,107-115)

În consolidarea soluțiilor sale instanțele de judecată au conchis că acțiunea lui Abu Krenat Ali este admisibilă în virtutea omiterii termenului de contestare, care a fost omis din motive neimputabile acestuia. La caz, decizia Biroului migrație și azil din 10 iunie 2019 a fost executată imediat, iar Abu Krenat Ali a fost escortat. Astfel, acesta a fost privat de dreptul de a contesta decizia în instanța de contencios administrativ în termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării.

În speță, instanțele de judecată au constatat că Abu Krenat Ali prin decizia Biroului migrație și azil nr. 13 din 10 iunie 2019 a fost declarat ca persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova din motiv că acesta prezenta risc pentru securitatea națională, manifestat prin faptul distribuirii prin intermediul rețelei de socializare Facebook a unui articol cu denumirea „Zeci de oameni din capitală răniți grav și alții dispăruți după proteste organizate”.

Instanțele de judecată, în temeiul Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, au concluzionat asupra ilegalității deciziei Biroului migrație și azil nr. 13 din 10 iunie 2019, deoarece la caz nu au fost prezentate probe care să confirme că prin acțiunile lui Abu Krenat Ali au fost aduse atingeri sau a fost pusă în pericol securitatea națională, precum și faptul că știrile, care se presupune că au fost distribuite de Abu Krenat Ali, ar fi avut un impact negativ la adresa securității naționale.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Biroul migrație și azil, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri, menționând că decizia Biroului migrație și azil nr. 13 din 10 iunie 2019 privind declararea cetățeanului Statului Israel, Abu Krenat Aii persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova, pe o perioada de 5 ani este legală și întemeiată juridic.

Autoritatea recurentă a susținut că declararea lui Abu Krenat Aii persoană indezirabilă urmărește un scop legitim și anume apărarea securității naționale, care este necesară într-o societate democratică. Astfel, se justifică printr-o nevoie socială imperioasă și că este proporțională cu scopul legitim urmărit, reieșind din gravitatea

faptelor invocate pe de o parte și de valorile sociale care sunt puse în pericol pe de altă parte.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 21 octombrie 2020, notificată Biroului migrație și azil prin intermediul poștei electronice la 14 decembrie 2020. (f.d. 117)

Biroul migrație și azil, în termen, la 29 decembrie 2020 a depus la Curtea de Apel Chișinău recursul motivat. (f.d.119-120)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Biroul migrație și azil este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Biroul migrație și azil se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas